

אור הנר

עורך נריה אטון

י"ז אדר תשפ"ג

כניסת שבת: 17:28
 יציאת שבת: 18:19
 רבינו תם: 19:01
 הזמנים לפי אופק באר שבע

פרשת כי תשא שבת פרה

דבר העורך

"קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה..."

השעה עכשיו מתאימה לעריכת תפילה, שהשעה דוחקת ביותר ויש לעשות דבר שבכוחו לעצור את המוות מיד. יש לבחור ארבעים איש הזכאים ביותר מבני העיר, ולחלקם עשרה עשרה בכל פינה מפניות העיר, ויאמרו בכוונת הלב את פרשת הקטורת ומעשה הקרבנות. מיד עשו בני העיר כציווי רב אחא, ועשו כן שלשה פעמים, וכן עשו בבתיהם של החולים, ומיד התבטל המוות והמגיפה מהם. ושמעו בת קול שיצאה מהשמים ואמרה לגזרות הרעות: "היעצרו למעלה שהרי דין שמים לא שורה כאן כיון שהם יודעים לבטל אותו".

ראיתי שהביאו בשם המקובל הרב הגאון הרב בניהו שמואלי שליט"א שאסף ומנה את כל המעלות המובאים בענין הקטורת מהזוהר והמדרשים ומנאם בקצרה, והם: א. מסלק את המוות ממנו ומהעולם. ב. ינצל מכל דינים קשים וממחלות. ג. מסוגל לרפא את החולה. ד. לא ינזק כל אותו היום שאמרה. ה. זוכה לחלק בעולם הזה ובעולם הבא. ו. עושה נחת רוח לבורא יתברך, וחביבה היא יותר מן התפילה כמו שמובא במדרש תנחומא: "הקטורת בבית המקדש הינה אחת ממצוות ה' יתברך וסודותיה ומעלותיה עצומים ונפלאים עד מאד. וחביבה היא לפני השי"ת מכל מעשה הקרבנות ומן התפילה". ז. מבטל כשפים והרהורים רעים. ח. ימצא חן וחסד בעיני כל רואיו. ט. מסוגל לפרנסה טובה ואף לעשירות ולא יחסר לחמו לעולם. י. ינצל

מדין גיהנום. י"א. ינצל מדין של אומות העולם. כתב רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א: "מביאים בשם הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל כי אמירת פרשת הקרבנות קודם תפילת מנחה סגולתה שלא יהא נצרך לדרוש ברופאים. ומכאן ייאמר לכל אותם המשתמטים מאמירת הקרבנות בטענה ש'אין להם זמן ופנאי', כי משך זמן אמירת הקרבנות פחות הרבה מאוד מזמן ההמתנה אצל הרופאים..."

בסדר היום לרב הקדוש רבי אשר הזקן מסטאלין זי"ע המובא בספר בית אהרן כתב: "זיהר לכיין בקרבנות וקטורת, שזה פתח ומקור לטהר מחשבותיו ומעשיו ולפתוח לו שערי תשובה". נשתדל כולנו להתחזק באמירת פרשת הקטורת ג' פעמים ביום, ולא נדע שום חולי ומכאוב, ונזכה להינצל מכל פגעים רעים, ונראה בביאת גואל צדק במהרה בימנו אמן, שבת שלום ומבורך.

בפרשתנו קוראים אנו על פרשת הקטורת, את פרשת הקטורת תיקנו לנו חז"ל לומר שלושה פעמים בכל יום. הפעם הראשונה לפני תפילת שחרית, הפעם שניה בסיום תפילת שחרית, והפעם השלישית לפני תפילת מנחה. פרשת הקטורת סגולתה עצומה לבטל כל מגיפה, ולהינצל מכל פגעים רעים.

על תפילה זו של פרשת הקטורת מרחיב הזוהר הקדוש (ויקהל דף ר"ח עמ' ע"ב), ומפליג בשבחה בזו הלשון: "אמר רבי שמעון, אי בני הווי ידעין כמה עלאה עובדא דקטורת קמי קודשא בריך הוא, הווי נטלי כל מילה ומליה והווי סלקין לה עטרה על רישיהו ככתרא דדהבא". פירוש - "אמר רבי שמעון: אם בני ישראל היו יודעים כמה מעולה פרשת הקטורת לפני הקב"ה, היו נוטלים כל מילה ומניחים אותה עטרה על ראשיהם, כמו כתר של זהב.

מובא בזוהר הקדוש (וירא, מדרש הנעלם ק:); "אמר רבי פנחס, פעם אחת הייתי מהלך בדרך, פגש בי אליהו הנביא זכור לטוב, אמרתי לו, אמור נא לי איזה דבר יכול להועיל לבריות, אמר לי, בשמים ממעל יש מלאכים הממונים להזכיר עוונותיהם של ישראל לפני כסא הכבוד, אך בעת שמזכירים בני ישראל את הקרבנות אשר צויה ה' את משה ואומרים אותם בכוונת הלב, חייבים הממונים להזכירם לטוב, וללמד עליהם זכות. ועוד אמר לו אליהו הנביא שבשעת מגיפה רח"ל, יוצא הכרוז מפי א-ל עליון לכל צבא השמים, שאם יתקבצו עם ה' בבתי כנסיות ובתי מדרשות ויאמרו בכוונת הלב את פרשת הקטורת תתבטל המגיפה מהם".

על כן חובה עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עז להקפיד על אמירת הקרבנות והקטורת כדת הראוי ויושפע עלינו שפע רב ממרומים וכל מיני ישועות.

מסופר בזוהר (וירא ק"א ע"א) על רב אחא שהלך לכפר טרשא, ובאותו זמן הייתה מגפה בעיר ורב אחא לא ידע על כך, בני העיר אמרו זה לזה - אדם גדול בא לכאן בואו ונבקש ממנו עצה מה לעשות. באו וספרו לרב אחא שיש מגיפה קשה בעיר זה שבעה ימים, אמר להם נלך מיד לבית הכנסת ונערוך תפילה גדולה לפני הקב"ה שיבטל את הגזירה.

עוד הם הולכים לבית הכנסת באו לרב אחא ואמרו לו שעוד שני אנשים מתו ועוד שני אנשים נוטים למות, אמר להם רב אחא אין

פניני הבן איש חי

זו היתה ה'בריאה' של היום השביעי. מעתה, לאחר שנמסר לישראל כוח להוסיף 'תוספת' מחול על הקודש נמצא כי בנוסף לאותן עשרים וארבע שעות שהקב"ה ברא את המנוחה והקדושה לישראל, רשאי יהודי להוסיף עוד שעות נוספות בערב שבת, ולהחיל עליהן את הקדושה והמנוחה של שבת. באופן שהאדם מכוח עצמו עושה שבת חדשה, כעניין שעשה הקב"ה במעשה בראשית, ובפרט כשהוא מתפלל בערב שבת ואומר ויכולו. על ידי 'שמרו בני ישראל את השבת', היינו השבת שקבע הקב"ה במעשה בראשית, יזכו גם ישראל 'לעשות את השבת' החדש, על ידי קבלה מבעוד יום, ובכך הופכים שעת חול ומעלים אותה למדרגה גבוהה של שבת, כמו זה שהנחיל לנו הקב"ה.

"ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורתם"

אומרת הגמרא: "כל המתפלל בערב שבת ואומר "ויכולו", מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה" (שבת קיט:). מלשון הגמרא משמע כי קיימת מעלה מיוחדת לומר את פסוקי "ויכולו", עוד בערב שבת, לפני צאת הכוכבים.

ונשאלת השאלה: נאמר בפסוק "ויכל אלוקים ביום השביעי, משמע שגמר המלאכה היה בעצם היום השביעי. ולעיל משמע כי "ביום השישי ויכולו השמים והארץ".

מיישבים חכמינו זיכרונם לברכה כי מלאכת העולם אכן נגמרה בששת הימים, אך דבר אחד היה חסר בעולם - מנוחה! - באה שבת באה מנוחה.

אור החיים על הפרשה

ואין מאוחר בתורה), וראשם של עם ישראל היה כפוף מחמת החטא, לכן ציווה הקב"ה את משה שייאספו מחצית השקל לכפר על בני ישראל, ובזה לשאת את ראשם ולהגביה את קומתם שנתכפר להם החטא, ולא יהיו בעצבות. לכן נקטה התורה לשון "תשא את ראש" מלשון לשאת את ראשם שלא יהיו עצובים. ולכן הוסיפה התורה את המילה "לפקדיהם" לומר שלא נפקד אף אחד ולכולם התכפר העוון.

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם"

הקשה האור החיים ג' שאלות: א. מדוע נקטה התורה לשון "כי תשא" ולא "כי תפקוד". ב. מדוע הוסיפה התורה את המילה "ראש" היה מספיק לרשום "כי תשא את בני ישראל". ג. מדוע הוסיפה התורה את המילה "לפקדיהם", ולכאורה היא מיותרת.

ותירץ האור החיים הקדוש: שפרשת מחצית השקל נאמרה לאחר מעשה העגל, (ואין מוקדם הקדוש)

פרפראות לתורה

"זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש"

בצהרים העמידו רבי יהושע כנגד השמש. אמר לו הסתכל בשמש ואתה רואה את ה'.

אמר לו אדריאנוס: ומי יכול להסתכל בשמש?

אמר לו רבי יהושע: ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר? ומה השמש, שהוא אחד, מאלף אלפים וריבוא רבבות משרתים שמשמשים לפניו - אין כל בריה יכולה להסתכל בו, הקדוש ברוך הוא, שזיוו מלא עולם, על אחת כמה וכמה שאין יכולים להסתכל בו.

"אך את שבתתי תשמרו..."

חכמי ישראל מטעימים בכמה מקומות, שמן הראוי להקדים בקבלת השבת ולאחר בפרידה מן השבת (להוסיף מחול על ר' ישראל-מאיר מראדין בעל "חפץ חיים" היה מתריס כנגד קלי דעת, המאחרים לקבל את השבת וממהרים לצאת ממנה, וכך אמר: ששת ימי המעשה יונקים מן הקללה שנתקלל אדם הראשון: "בזעת אפך תאכל לחם" ואילו השבת נתקדשה ונתברכה בברכת ה', בני בינה ממהרים אפוא להיכנס לשבת ולקבל בהקדם כדי ברכתה אלוקית: וכשתמה השבת, הם מאחרים לצאת ממנה כדי לא לפי להיכנס מיד לקללת ימי המעשה. ואילו קטני האמונה הופכים באיוולתם את היוצרות: הם מאחרים להיכנס לתחומי הברכה, ונחפזים בקוצר שיכלם לצאת מן הברכה של שבת המלכה.

כותב כאן רש"י, על פי המדרש: הראה לו (ה' למשה) כמין מטבע של אש ומשקלה מחצית השקל ואמר לו: כזה יתנו. שואלים כמה מחכמי ישראל: מדוע הראה ה' למשה מטבע של אש דווקא? הסביר זאת הצדיק רבי נחמן מברסלב זיע"א בדרך הבאה: קיים צד שווה בין האש לבין הממון. האש היא בלא ספק אחד הדברים החשובים והחיוניים ביותר לאדם, ואין העולם יכול להתקיים בלעדיו. אך באותה אש מסוגל האדם להחריב עולם ומלואו. והוא הדין בממון: הוא לכל הדעות דבר חשוב ומועיל, אם יודעים לנהוג בו כראוי, אך באותה מידה טמונה בו סכנה גדולה, אם נופל לידיים שאינן טובות...

"כי לא יראני הדם וחי"

שאל קיסר שמשל ברומי בימי מרד בר כוכבא את רבי יהושע בן חנניה: יש אדון לעולם?

ענה לו רבי יהושע: וכי עולם של הפקר הוא? וודאי שיש אדון.

אמר לו אדריאנוס: ולמה אינו נגלה שתי פעמים בשנה, כדי שיראוהו הבריות ותהא אימתו עליהם? ענה לו רבי יהושע: לפי שאין העולם יכול לעמוד באורו המבריק, שנאמר "כי לא יראני האדם וחי".

אמר לו אדריאנוס: אם אינך מראה לי את פני ה' איני מאמינך.

יג' ת.נ.צ.ב.ה.
ניית
בת רחל
 ת.נ.צ.ב.ה.

יג' ת.נ.צ.ב.ה.
ארלט חנה
בת פריחה
 ת.נ.צ.ב.ה.

יג' ת.נ.צ.ב.ה.
דוד (עמרם)
בר עיישה
 ת.נ.צ.ב.ה.

יג' ת.נ.צ.ב.ה.
לאה בת סוליקה
רבינו ז"ל (ה"ד)
 ת.נ.צ.ב.ה.

יג' ת.נ.צ.ב.ה.
רבי אלעזר אבוחצירא
 בן שמחה
רבי עובדיה יוסף
 בן ג'ורג'יה
רבי יודם מיכאל אברג'ל
 בן דינה
 ת.נ.צ.ב.ה.

פרשת פרה

מעלת פרשת פרה

בשבת זו קוראים בתורה בפרשת חקת סדר טהרת פרה אדומה, והקריאה מעוררת את הטהרה, כמובא (ירושלמי מגילה פ"ג ה"ה, הובא ברש"י במסכת הוודש לפרשת פרה,

שהרי בא' בניסן הוקם המשכן ובב' בניסן נשרפה הפרה, ומפני מה הקדימו את פרשת פרה לפני פרשת הוודש?

אלא משום שהיא טהרתן של ישראל. אמר הרב הקדוש ה'בית אהרן' (דף קמד). 'צריך להאמין, שכשם שנטהרין באפר פרה ממש להקרבת הפסח, כמו כן נטהרין בזמן הזה בקריאת פרשת פרה כל אחד ואחד לפי בחינתו בקדושה'. מובא ב'שפת אמת' (פרה סוף תרמ"א) 'וזמן זה מסייע לטהרה על ידי שבזמן המקדש היו כל בני ישראל עסוקין בטהרה בימים אלו לטהר עצמן לקרבן פסח,

לכן הזמן מבקש תפקידו, ומסייע לטהרת הלב גם עתה.

הטהרה בזמן הזה

בש"ה הקדוש כתב (פר' חוקת): **אף בזמן שאין אפר פרה, יוכל אדם לטהר את עצמו כשדבק בהתמדת התורה, ולומד ומלמד על מנת לשמור ולעשות ולקיים.**

וכדברי האור החיים הקדוש בספרו 'ראשון לציון' (משלי ב א) על פי הידוע שישוב שלושה סוגי טהרה:

טבילה הגעלה וליבון באש, ו'ליבון' גדול מכולם, כמו כן הפוגם בנפשו ח"ו צריך לזככה ולנקותה, ויש כמה דרכים לכך,

כגון על ידי יסורים ועוד אופנים שונים, אך אין טהרה כיגיעת התורה שהיא דומה כליבון באש, דכתיב (ירמיה כג כט) "הלוא כה דברי כאש" השורפת ומכלה את כל הרע שבו, ומזככת את הנשמה בכל מיני טהרה.

האם קריאת פרשת פרה בזמן הזה

היא מהתורה?

נחלקו הפוסקים אם קריאת פרשת פרה היא מן התורה, בשולחן ערוך (סי' קמ"ו וסי' תרפ"א) מבואר שהיא מן התורה, ומציינים לתוספות במסכת ברכות (ג.) שכך כתבו. לדעת הרבה פוסקים היא מצות עשה מן התורה, ואף על פי שיש החולקים על זה, יש להחמיר כדברי האומרים שהיא מן התורה, ולכן יש לשים לב לפרטים כדלהלן:

א. יש להקפיד לקרוא פרשת פרה מספר תורה הכשר והמהודר שיש בבית הכנסת; ב. שליח הציבור והקהל יתכוונו לצאת ידי חובה מן התורה; ג. ראוי ונכון שהנשים תבואנה לעזרת הנשים בפרשת פרה לשמוע קריאה זו, שאף היא מהתורה, ונשים שייכות בה להיטהר מטומאתן, ולאכול מקרבן פסח (ילקוט יוסף פורים מהדורת תשע"ב).

טעם לסוברים שפרשת פרה מהתורה

בילקוט הגרשוני (או"ח סי' תרפ"ה) הביא טעם למה נאמר שפרשת פרה היא מן התורה, והוא שמן התורה נצטוונו בזכירת מעשה העגל, וכתוב **"זכור את אשר הקצפת..."**, אלא שכתב המגן אברהם (סי' ס' סק"ב) שלא תיקנו לקרוא מעשה עגל בציבור משום גנותן של ישראל, ולכן תקנו לקרות פרשת פרה שהיא לכפרת מעשה העגל ובה אין גנותן של ישראל, ומקיימים בזה זכירת מעשה העגל.

הפטרות השבוע ומשמעותה

לאחר קריאת פרשת פרה כתב בשו"ע (תרפה, ג') שמפטרים בבאי יחזקאל פרק ל"ו "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם", מפני שכתוב בה **"וזורקתי עליכם מים טהורים"** - אמנם בהפטרות זו אין מדובר כלל על טהרה מטומאות, אלא על טהרה מהחטאים ומהעוונות, כמו שנאמר **"וזורקתי עליכם... ומכל גילולכם אטהר אתכם, ונתתי לכם לב חדש"**.

דיון משפחתי עם הרב יצחק זלברשטיין

"לא תבשל גדי בחלב אמו" (שמות ל"ד, כ"ו)
- ארוחה חלבית מיוחדת ונפלאה, גש נא לטול ידים...".

פעת מסתפק הבעל הנבון - מה עלי לעשות עכשיו? כיצד אספר לאשתי, שפנה טרחה עבורי, שרק לפני כמה רגעים סימתי את הסעודה הבשרית אצל אמי... האם למען שלום הבית, רשאי אני לאכול ממטעמי החלב שהכינה אשתי?...

תשובה:

לא מצינו שחז"ל התירו אסורים (אפילו מדרבנן) למען השלום, ואף על פי ששם ה' יתברך נמחה (נמחק) על המים בגלל שלום בית, אבל על אסורים אחרים, כגון עוף בחלב, לא נתן לעבור בשביל השלום, ולכן הבעל אינו רשאי לאכול מהמאכלים החלביים, (ומקור לדברים נתן למצא בשו"ת הרמ"א סי' ק' אות י').

מה שכן, מתר לשנות מן האמת עבור השלום, ולספר לאשה שהימנעוהו לסעודת בריית מילה או פדיון הבן, ומשום שלא יכול לסרב, אכל שם בשר. וכפי שמצינו בגמרא **ביבמות (ס"ה): גדול השלום שאף הקב"ה שנה בו, ששירה אמנו אמרה: "ואדני יקון" (לשון בזוי ולעג כלפי אברהם), ואלו הקב"ה שנה מפני השלום ואמר לאברהם ששירה אמרה: "ואני זקנת"**.

"יום הלדת שמחתי!!" - צהלה לקראתו - "בעלי הקר,

מעשה במשפחה אחת, שעקב טרדות הבית המרביות והטפול בילדים, מתאחרת בה ארוחת הצהרים מדי יום בשעה-שעתיים. הבעל אמנם מגיע בצהרים רעב ממלאכתו, אך מעולם לא התלונן על אחור הסעודה, אלא אדרבה הגיב על כך באפיק וסבלנות. גם כאשר סוף סוף הגישה הארוחה, הרבה לפרגן ולשבח את אשתו...

יום אחד, שב הבעל ממלאכתו ברגל, וכשעבר בסמוך לבית אמו, הריח ריח ניחוח של תבשילים ערבים... בשל היותו רעב, ובידעו שמסתבר שבביתו האכל עדן לא מוכן, החליט לעלות ולסעד את לבו אצל אמו. וכך, לאחר הסעודה הבשרית הדשנה, הגיע סוף סוף לביתו שבע ורגוע.

והנה, האיש פותח את הדלת, ונדהם לגלות מחנה נדיר למו! עיניו - - הבית פלו קשט בבלונים ופרחים, והשלחן שובלל יום ה'ה ריק, היום היה ערוך בהמון מטעמים חלביים - בליניץ'ס, פיצות, עוגות גבינה ועוד... מסביב רואה הוא אורחים רבים, חמיו וחמותו, גיסי, ועוד בני משפחה... האורחים ברכו אותו במזל טוב, וספחו בשירה לכבודו...

"יום הלדת שמחתי!!" - צהלה לקראתו - "בעלי הקר,

לדפואה שלומיה
ברוך חי בן לאה
רחל בת שדה
מידה בת רחל

לדפואה שלומיה
נפתלי בן נעמה
ציונה בת נעמה
ימנה בת חנינה

לדפואה שלומיה
אליה אבנר בן
דבקה
לישי בת אוד
מזל

לדפואה שלומיה
מדי מרים
בת רחל
תנצבה

לדפואה שלומיה
נגיה
בת סרה
תנצבה

סיפורי צדיקים

צדיקים במיתתם קדוים חיים

שני סיפורים על מרן שר התורה רבי חיים קניבסקי זיע"א שני המעשים המפעימים הבאים, סופרו מפני נכדו של מרן הרב קניבסקי:

קורונה. מיותר לציין כי הבדיקה יצאה חיובית... אותו אדם סיפר כי כלל לא חש בתסמינים, לא היה בקרבת חולה קורונה ולא עלה בדעתו שהוא חיובי לנגיף. (דרשו)

הדבורים שבאו להביא דבש

סיפר רבי אברהם אלימלך בידרמן: שמעתי מאחד שנסע למחנה נופש שבהרי הקעסטילס ביחד עם משפחתו, באחד הימים יצאו בני משפחתו לטייל ביער הסמוך, ונשאר בבית לשמור על התינוקות הקטנה, והנה לפתע זכה לביקור לא נעים כלל... להקת דבורים נכנסה אל תוך הבית, ונאלץ האברך לברוח החוצה ביחד עם בתו בכדי שלא יספוג מעיקצותיהם... לאחר זמן מה היא חזרה מהטיול וישבו אל הבית אחר שהיה ברי להם שאין כאן שום 'מעופף', ותאמר אל הבעל, ריח עז וחזק של 'גז' (געז) שורר בחלל החדר, ונתברר שכבר כמה שעות הריח מתפשט בבית מחמת דליפת גז, אלא שהבעל לא חש בדבר מחמת שחוש הריח שבו נפגם בתחילת הקיץ מהקורונה. אז ראה והבין איזו טובה גדולה שלח לו הקב"ה על ידי ה'דבורים', שהרי אילו היה נשאר בבית לא היה יודע כלל שהוא שרוי בסכנת חיים (וגם התינוקות הקטנה אינה יכולה להתריע על הסכנה), ומאת ה' היתה זאת להצילו, וראה בחוש כי הדבורים לא נשלחו לעקוץ אותו אלא להביא לו 'דבש'...

"מרן שר התורה אמר הרבה פעמים שהוא עונה תשובות לשואלים מה שהקב"ה שם לו בפה", מקדים נכדו, "ואני בעיני ראיתי כמה פעמים איך עונה לשואלים ומברכם באופן שלא כדרך הטבע". ממשיך הנכד ומספר: "לפני שבועיים ניגש למרן אדם שעמד להשיא את בתו ביום ראשון כ"ו בטבת, וביקש את ברכתו של הרב". האיש ציין כי התייעץ עם חברי כנסת, שאמרו לו שגם אם יהיה סגר - הוא יתחיל רק לקראת השבוע שלאחר כ"ו טבת, ולכן ביום ראשון המדובר וודאי שלא יהיה סגר.

מרן השיב להפתעתו של אותו יהודי: "תקדים את החתונה ליום חמישי". מיותר לציין שאכן כך עשה אותו מחותן, והנה הוחלט על סגר מוחלט מחמישי בחצות. מובן שאילו היה משאיר את תאריך החתונה ליום ראשון, כמה צער ועוגמת נפש היו מנת חלקו. עוד הוסיף וסיפר נכדו של מרן, כי לפני מספר ימים נכנס אדם להתברך מפיו של מרן. בעוד שבדרך כלל הרב מברך את ברכתו הקבועה "ברכה והצלחה", באותה פעם אמר: "רפואה שלמה". היהודי נדהם, ומיהר לבצע בדיקת

מרן שר התורה רבי חיים קניבסקי זיע"א

שבוע היה חוזר לביתו לקראת שבת, ואז למד תורה מדודו החזון איש. בעת לימודיו בישיבת לומז'ה פרצה מלחמת העצמאות וכל תלמידי הישיבה גויסו לשמירה בחזית המצרית, עם מקלות ואבנים בלבד. הרב שמואל גרוסברד, שמונה למפקדם, הורה לתלמיד הצעיר לעלות עם גמרתו לראש הגבעה, שם למד עד לסיום הקרבות.

בז' בכסלו תשי"ב נשא לאישה את בת שבע אסתר, בתו של גדול הדור הרב יוסף שלום אלישיב. השדכנים היו הרב בן ציון ברוק, ראש ישיבת נוברהדוק בירושלים, והחזון איש, ששיבח במכתב את החתן והכתירו בתואר "מרא דכולא תלמודא" (אדון התלמוד כולו). בני הזוג התגוררו בפתח תקווה מספר חודשים והוא המשיך ללמוד בישיבת לומז'ה.

לאחר מכן עברו לבני ברק וחלקו דירה משותפת עם משפחות הרב נסים קרליץ, הרב עמרם זקס והרב דב וינטרוב, כאשר כל משפחה התגוררה בחדר אחד והמטבח היה משותף לכולן. בהמשך עברו לדירה מורחבת יותר שחלקו עם משפחת הרב פינחס שרייבר. בבני ברק החל ללמוד בכולל "עטרת יוסף", שלימים נקרא כולל חזון איש. הוא למד שם במשך עשרות שנים.

בסוף שנות השבעים ערך את פירוש "תבונה" על התלמוד הירושלמי לרב יצחק אייזיק קרסילצ'קוב.

רבים היו פונים אליו לקבלת ברכה, ברכותיו יוצאות דופן בקיצורן. הוא נהג להשתמש במילים "ברכה והצלחה", ובסוף ימיו אף החל להשתמש בראשי התיבות "ב"ה", כדי לקצר את משך זמן הברכה.

רבי חיים קניבסקי נפטר בביתו בערב שבת ט"ו באדר ב' תשפ"ב, והלוויות נערכו ב"ז באדר ב' תשפ"ב.

נולד בפּינסק, אז בפולין, בנם הבכור של הרב יעקב ישראל קניבסקי ("הסטייפלר") ופעשא מרים, אחותו של החזון איש. אביו שימש סנדק בברית המילה שלו וקרא את שמו שמריהו יוסף חיים, על שם שני סביו: הרב שמריהו יוסף קרליץ - רבה של קוסובה, והרב חיים פרץ קניבסקי.

בא' בניסן תרצ"ד עלה עם משפחתו לארץ ישראל והם התיישבו בבני ברק. בתחילה התגורר עם משפחתו בבית דודו, החזון איש, ומאוחר יותר עברו לדירה סמוכה בשכונת גבעת רוקח. כאשר עבר החזון איש לשכונת זכרון מאיר עברה אף משפחתו להתגורר בסמיכות אליו.

למד בתלמוד תורה רבי עקיבא - מרכז. בגיל עשר החל ללמוד בישיבת תפארת ציון בבני ברק, שם למד אצל הרב מיכל יהודה ליפקוביץ שהחל למסור שיעורים בישיבה. לאחר שש שנות לימוד בתפארת ציון, ביקש אביו שיבוא ללמוד אצלו בישיבת בית יוסף, ושם למד אצלו זמן אחד את מסכת יבמות. לאחר מכן עבר ללמוד בישיבת לומז'ה בפתח תקווה בראשות רבי ראובן כץ. בגיל 16,5, העיד עליו ראש הישיבה כי הוא בקיא בשלשה סדרי תלמוד בבלי ידיעה יסודית ומקיפה בראשונים ואחרונים. בשנתו הראשונה שם, בגיל 17, סיים לראשונה את כל התלמוד הבבלי. במשך שנתיים שמע שיעורים מהרב אלעזר מנחם מן שך, שכיהן כראש מתיבתא בישיבה, וכן שמע שיעורים מהרב אליהו דושניצר, שכיהן כראש מתיבתא ומשגיח בישיבה. בשנתו האחרונה בישיבה שמע שיעורים מהרב יחיאל מרדכי גורדון שמונה לראש הישיבה באותה שנה. מדי

לקבלת העלון במייל שלחו הודעה
alonorhaner@gmail.com

לקבלת העלון בווואטסאפ שלחו הודעה
0505069633

לתרומות והקדשות חייגו:
050-5069633, 052-7134251

לכרבה זה הצלחה

אלירן בן אירית
תהילה בת אילנה

לכרבה זה הצלחה

מרים (מידוי)
בת רות
וב"ב

לרפואה שלומה

מאיר בן חנינה
שושנה בת יקוטה